

Datum: 8.8.2017

Medij: Politika

Rubrika: Beograd

Autori: Dejan Aleksić

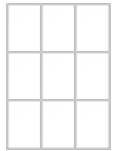
Teme: Sportski objekti i infrastruktura, sportske dvorane

Naslov: Sve više turista posećuje Avalski toranj

Napomena:

Površina: 891

Tiraž: 35000

Strana: 1,16

Datum: 8.8.2017

Medij: Politika

Rubrika: Beograd

Autori: Dejan Aleksić

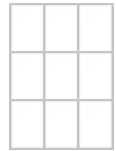
Теме: Sportski objekti i infrastruktura, sportske dvorane

Naslov: Sve više turista posećuje Avalski toranj

Napomena:

Površina: 891

Tiraž: 35000

Strana: 1,16

НОВИНЕ НА АВАЛСКОМ ТОРЊУ

Све више туриста посећује емисионо срце Србије

● Подножје је обогачено бројним садржајима – игралиштима, теренима, етно-радњом у којој се може осетити дашак крајева Србије, мириси, укуси и наше културно наслеђе

● Србија је каснила са дигитализацијом сигнала, али сада има најмодернију технологију за његово емитовање каква постоји само у пет, шест европских земаља

Када се он појави у вилд-кругу, сваки путник зна да је наомак српске престонице. А када се туристи намерници попу на 122. метар, где се налази видиковац, поглед осим на Београд пуца на Шумадију и војвођанске равнице. Срећници који се на тој висини задесе после кише, када није превише облачно и магловито, у даљини могу да виде и делове Вршца... Авалски торањ, један од главних оријентира и туристичких atrakција Београда туристи из земље и иностранства углавном походе како би са врха уживали у погледу на остатак Србије. Али онда, после неколико направљених фотографија и селфи-

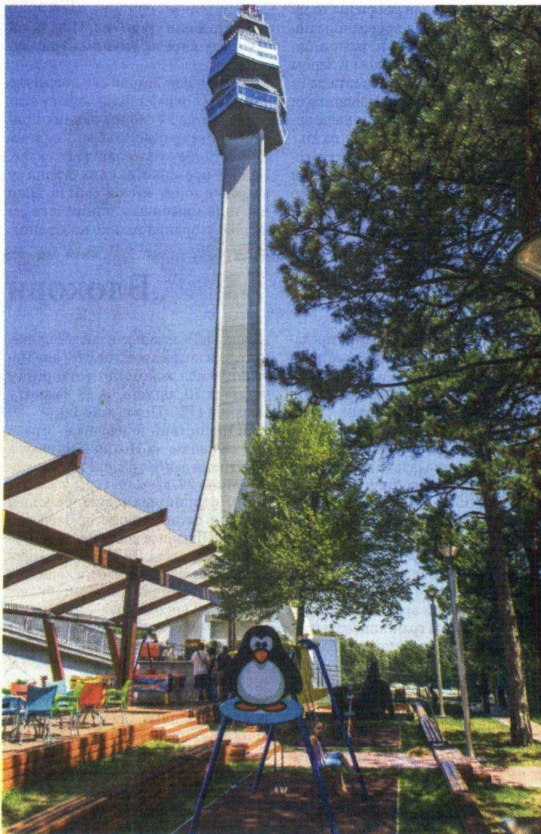
”
Бранко
Гогоћ

За „Емисиону технику“ торањ је најзначајнији објекат у Србији

ја са те тачке, налево круг и повратак кући. Јер других садржаја око овог гороста, окруженог богатом вегетацијом Авале, доскора није било.

Како се боравак на торњу не би сводио само на пењање на његову најпознатију тачку и евентуално кратко задржавање у кафеу три метра ниже, подножје је недавно је обогачено бројним садржајима – игралиштима, теренима, етно-радњом у којој се на сваком кораку може осетити дашак неког дела Србије, мириси, укуси и културно наслеђе наше земље. У ове новине уложено је педесетак милиона динара.

– Откако је торањ 2010. поново отворен углавном је био само у служби телекомуникације. У претходних година дана у сарадњи са Министарством трговине, туризма и телекомуникација потрудили смо се да унапредимо туристичку намену торања.

Узор за новине били су слични објекти у Бечу и Токију

Направљени су мултифункционални терени, теретана на отвореном, дечје игралиште, кафе башта, уређени су и

туристички инфо-центар, етно-галерија и играоница у затвореном – укажује Бранко Гогоћ, в.д. директора Јав-

ног предузећа „Емисиона техника и везе“ које управља торањем.

Торањ својом грандиозношћу, посебно када се стигне у његово подножје, одузима дах. Али, пошто од поновне изградње, како објашњава Гогоћ, није претерано улагано у његов „органizam“, било је потребно да се среде хидроизолација, канализациони и кишни одводи, видиковац, модернији систем за контролу приступа...

– Саграђен је и лифт за родитеље који долазе са бебама у колицима, али и за инвалиде. У међувремену смо изложили и отиске шака у бетону 105 људи који су помогли изградњу новог торања. Већина је код нашег музеја, а отисци Новака Ђоковића и Ане Ивановић, као и плоча са старог торања извучена из рушевина, постављени су испред улаза у торањ – доде Гогоћ.

Узор за ове новине били су слични објекти у Бечу и Токију. Први „пресека стања“ после увођења новитета, како истиче Гогоћ, показују да је замисао била добра. Од почетка године до краја јула продата је 95.201 улазница што је у односу на исти период 2016. готово 9.000 више. Од септембра се очекује већи број посетилаца, пре свега због екскурзија.

Како би торањ био атрактиван свих 365 дана, у плану је и прављење бине и постављање типских дрвених кућица на платоу. Ту би се одржавале манифестације и представљали би се и брэндови из различитих делова земље.

И улога музеја скривеног у авалској хладовини подно торања требало би да буде већа.

– У музеју су уређаји за телекомуникацију, за ралијско и телевизијско емитовање. Илеја је да факултети, електротехничке школе из Србије и региона дођу овде, да имају предавања, да виде како изгледа наша емисиона сала, једна од најмодернијих – каже Гогоћ.

После рушења торања у НАТО агресији 1999. део јавности је сматрао да

га не треба подизати поново јер је превазиђен у технолошком смислу. Али, већина није тако мислила. Данас, чини се више него икада пре, торањ је такорећи емисионо срце Србије, паметна зграда без које много шта у земљи не би могло да ради. Осим телевизије и радија, од њега зависи и функционисање мобилних оператера, војске, полиције...

– За „Емисиону технику“ овај торањ је најзначајнији објекат у Србији. Са њега се емитује телевизијски сигнал за више од 2.500.000 становника који га хватају преко собне или кровне антене – наводи Гогоћ.

Дигитализација у нашој земљи завршена је 7. јуна 2015. године. Србија је била међу земљама које су прилично касиле у том послу, али од кашњења је имала и користи.

– Исплатило нам се јер смо уградиле модернији систем за емитовање дигиталног сигнала ДВБ-Т2. Сада на територији целе државе имамо најмодернију технологију, какву има само пет, шест земаља у Европи – напомиње Гогоћ.

Дигитализација телевизијског сигнала, првенствени задатак формира-

Лична карта торања:

- Први подигнут 1965, а са земљом га сравнили НАТО пројектили 29. априла 1999.
- Нови од 204,68 метара отворен је 2010. и два метра је виши од старог
- У комплекс торања уграђено је око 5.880 тона бетона и око 500 тона арматуре
- Његове три витке ноге симболизују српску столицу трножац
- Са њега је почело емитовање Другог програма ТВБ, телевизије у боји, као и емитовање земаљске дигиталне телевизије

ња засебног предузећа „Емисиона техника и везе“, које је до пре десетак година било у саставу РТС-а, готово да је окончана. Овим сигналом покривено је око 98,5 одсто становништва. Последњих година обновљено је и 165 емисионих станица, изграђене су две нове у Сомбору и Кикинди, покренту је и пакет програма „Антена плус“ за сутрађане који не користе услуге кабловских оператера...

– Припремамо се и за дигитализацију радија. За то ће бити потребно више времена, неких десетак година, јер је процес знатно компликованији. Идеја је да покријемо Гулурци, Марковац и друга места у залеђу Вршачког брега, места која никада нису имала телевизију – истиче Гогоћ.

Дејан Алеksiћ

